

παιδιά, θά κάνη τις οικονομίες της και θά τους αγοράση πα όφρητα μπερεδάκια.

Ένας άρρωστος πάλι, μα άλλη ημέρα, παραπονιότανε ότι πονούσε ή σπονδυλική του στήλη.

«Πρέπει να πάμετε να κοιναλάτε τοΰβλια, για λίγο καιρό! τον συμβούλεψε ο δόκτωρ Μπέλ.

Ο άρρωστος άπομνηνε μ' άνοιχτό στόμα.

«Τι; Μήπως δεν είν' άλήθεια; Είστε χριστής, φίλε μου! Αυτό φαίνεται καθαρά άπ' τ'ά χέλια σας, άπ' τ'ο πελάτημά σας κι' άπ' τ'ο μικρό σμήνημα του σώματός σας.

Όλες αυτές τις παρατηρήσεις και τ'α μαθήματα του καθηγητού μου, τ'α εσημειώνα προσεκτικά στα τετραδιά μου. Σας άναγχαίρω άπό ένα άπ' αυτά τ'α τετραδιά τις άκόλουθες συμβουλές του δόκτωρος Μπέλ:

«... Ο φρονιτής της Ιατρικής πρέπει να μάθη να παρατηρή. Η παρατηρητικότητα είνε ή βάση, μπορεί να εΐπη κανείς, μιας διαγνωσεως. Τρία πράγματα πρέπει ν' ανακαλύπτετε άμέσως στον άρρωστό σας: την εθνικότητά του, τ'ο έπαγγελιά του και κατά άπό την ιστορία του. Αυτό τώρα μπορεί να τ' ανακαλύψη κανείς με πολύ εύκολο τρόπο.

»Απ' τή φρονονομία, βλέπουμε άμέσως τις ένδειξεις της εθνικότητας ενός ατόμου. Η προφορά κατόπιν μπορεί να μας φανερώση την έταρχία του.

»Τ'α έννα δέκατα των έργατών έχουν τ'α σπείγματα της δουλειάς τους μέσα στα χέλια τους. Λέω μέ σα κι' όχι άπ' άνω στα χέλια τους. Τ'α χέλια μπ'ρομ να σας άνακαίψουν τ'α περισσότερα μυστικά.

»Προσέχετε τις χειρονομίες, τις άπτόμετες κινήσεις, την διεύθυνση του βλέμματός και τ'α νεύρα επίς του σκευηλητού σας. Ένα νεύρο ξύσιω του λαμού, ένας μικρός κι' άδικοολόγητος βήγας, τ'ο άρρηκμένο καίξιμο των δακτύλων στην άκρη του κραπέζιού, ο τρόπος με τον όποιο διασπάρνουν τ'α πόδια του, σας κάνουν να μαντεύετε ένα σωρό πράγματα για τ'ο πρόσωπο που εξετάζετε.

Ο δόκτωρ Ιωσήφ ελγε βοηθήσει την Άγγλική άστυνομία σε πολλές σσοτεινές και μυστηριώδεις ύποθέσεις. Ελγε μάλιστα εξιχνιάσει μόνος του μερικές άπ' τις ιστορικές δολοφονίες, με τις όποιες τρομοκρατούσε τότε τ'ο Λονδίνο ο άσύλληπτος Τζάκ ο Άντεροβγάλης.

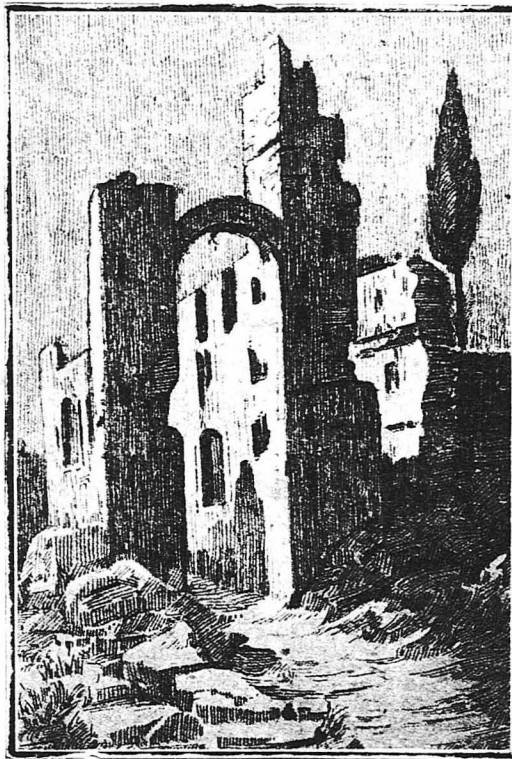
Όταν άργότερα, ο Κόναν Ντόυ, έγινε διάσημος με τ'α άστυνομικά κατ'ερωήματα του Σέρλοκ Χόλμς, όλοι όσοι ήξεραν τον δόκτωρα Μπέλ φώναζαν με μία φωνή:

—Μά είνε αυτός!

Ο ίδιος ο δόκτωρ μάλιστα, άν κι' ήταν σοβαρός και ψηχρός, πήρε τ'ο πράγμα άπό την εθνική όμη του και καίριωνε λιγάκι, όταν τον παρουσάζαν σε κανένα με τον άκόλουθο τρόπο.

—Ο δόκτωρ Ιωσήφ Μπέλ, άπ' τ'ο Έδιμβούργο... ο Σέρλοκ Χόλμς!...

ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΜΙΣΤΡΑ

Έρείλια παλατιών των βυζαντινών άρχόντων.

(Πίναξ άπό την "Εκθεσι του διαπρεπούς καλλιτέχρου κ. Γιάν. Ζωγράφου στον «Παρισσό»).

ΜΕ ΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΚΑΤΑΒΤΙΧΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Ο γελοιοποιός του βασιλέως Φραγκίσκου Α', Βρυξέλε, ελγε ένα κατάπιχο, τ'ο όποιο όνομαζε «Ημερολόγιο των Τρελλών» και στο όποιο κατέγραφε όλους εκείνους που διεπράταν κάποια τρέλλα.

Στ'ο βιβλίό αυτό, ο Βρυξέλε κατέγραφε μα μέρα και τον βασιλέα της Ισπανίας Κάρολο τον Ε', ο όποιος ελγε περάσει άπ' τή Γαλλία για να πάη στη Γάνδη. Όταν λοιπόν ο Φραγκίσκος Α' τον έρώτησε γιατί κατέγραφε στον κατάλόγο του τον βασιλέα της Ισπανίας, ο γελοιοποιός άπάντησε:

—Γιατί είνε τρελλός. Και είνε τρελλός, γιατί πέρασε άπ' τή χώρα ενός ηγεμόνου, τον όποιο τόσο έκακομιαχειρίσθηκε. (Οι Ισπανοί ελχαν νικήσει τότε τους Γάλλους).

—Ναι, αλλά πέρασε κυριά, που είνε ο βασιλεύς.

—Δεν έχει να κάνη. Ίσως μάλιστα να είνε παό τρελλός, επειδή πέρασε κυριά.

—Κι' άν περνούσε φανερά κι' άν άντι να τον συλλάβω, διεπαζα να τ'ο γίνουν μεγάλες τιμές, τι θά έλεγεσ τότε;

—Δεν θά έλεγα τίποτε, μόνο θά έξιθια άπ' τον κατάλόγο μου τ' όνομά του και θά έγραφα τ'ο... δικό σας, Μεγαλειότατε!...

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η μονομαχία διά μέσου των ζώων. Μονομαχίες... με ραβδιά. Η κονταρομαχίες. Περι καθαρού άέρος ο λέγες. Ο χορός παραμερφώνει τα πόδια. Τι ύποστηρίζει ένας Άμερικανός γιατρός. Ένα παληό γιατροσόφι, κτλ.

Η ιστορία της μονομαχίας άρχίζει άπό των άρχαιοτάτων χρόνων. Άνεύθεθεν, φαίνεται, οι άνθρωποι ελχαν τή συνήθεια να σκοτώνουν ο ένας τον άλλο, για να λύσουν τις διαφορές τους που δεν ήταν δυνατόν να κανονισθούν διαφορετικά.

Κατά τους ιστορικούς χρόνους, ή πιο συνήθισμένες μονομαχίες ήσαν εκείνες που γίνονταν μετ'ά τ'ο δύο γενναυότερον άνταπροσώπων δύο αντιπάλων στρατευμάτων κι' άπ' τις όποιες έξοικνετο και ή νίκη.

Στην έποχή του Καρολομάγνου, ή μονομαχίες ήσαν τόσο συνήθισμένες, όστω να καταντήσουν ένα νομιμο μέσον επίλυσεως των διαφορών, μετ'ά τ'ο δύο αντιπάλων.

Άργότερα, τ'ο 1168, έτα βασιλείας του Λουδοβίκου του Νέου, βγήκε μια διαταγή, που άπαγόρευε τις μονομαχίες για ζητηματα οικονομικής φύσεως, και τις επέτρεπε μόνο για λόγους τιμής.

Στα κατόπιν χρόνια, εν άντιθέσει προς τον Καρολομάγνο που ελγε καθορίσει ως μακαίο όλο μονομαχίας τ'α ραβδιά, ο Λουδοβίκος ο Καλομακάροθος, έπέτρεπε στους ευγενείς να κάνουν χρήση χαλιβαδίων όπλων στις μονομαχίες τους και περιόρισε τή χρήση των ραβδιών μονάχα στους άνθρώπους τ'ο λαού, που δεν ελχαν κανένα τίλο ευγενείας.

Οι ευγενείς έμονομαχοΰσαν τότε και έμ'παι με κοντάκια, όταν δε ο ένας άπ' τους δυο έλεγε άπ' τ'ο άλλο τ'ο κατά τή διαίρεση της μονομαχίας, έστο και χωρίς να πληρωθή, έ θεωρείτο νικημένος.

***

Υπόχρη ή άντιλήψεις, ότι στις πόλεις ο καθαρότερος άέρας βρισκεται στα ψηλότερα στρώματα της ατμοσφαιρας. Για τον λόγο αυτόν, οι ούρανοξήτες θεωρούντα ως ή υγιεινότερη κατοικία, γιατί σ' αυτούς οι ένοικοι άποφεύγουν τον μολυμένο άέρα των χαμηλών στρωμάτων. Ο Γάλλος καθηγητής Άλμπερτ όμιος, κατόπιν έπιστημονικών μελετών, άπέδειξε τελευταίως τ'ο εναντίον. Μολυσμένα δηλαδή είνε τ'α ύψηλότερα στρώματα της ατμοσφαιρας και όχι τ'α κατώτερα.

Τή δημητηρίασι της ατμοσφαιρας των ύψηλών στρωμάτων άπό τ'ο άνθρακικό όξύ, ο Άλμπερτ την άποδειει στους καπνούς και στις αναθυμιάσεις των εργοστασίων, που σχηματίζουν ένα άδύρατο νέφος, τ'ο όποιο φτάνει σε ύψος τετρακοσίων μέτρων.

***

Ποιά επίδρασι έχει στα πόδια ο χορός; Ένας Άμερικανός γιατρός έπιστοποίησε έσχάτως, ότι συναντά κανείς τέλεινα πόδια, άπό αισθητηριές άπόησεως, μόνον στις νέες που δεν έχορμεσαν ποτέ, ή που χορεύουν λίγο. Στις άλλες θά ύπόχρη πάντα κάποια παραμορφωσις των ποδιών και ύδιος στις κλειδοφύσεις και στα δάχτυλα. Αυτό λέει ο γιατρός. Ποιος τον άκοιει όμως, όταν άρχισει ή τζάξ να παίξη τους θορυβώδεις σκοπούς της;

***

Άπό ένα περιεργό παλιό βιβλίό με γιατροσόφια του έμπειρου γιατρού Ιωάννη Σταφιδα, άνταγράφουμε τις παρακάτω συνταγές, χωρίς να μεταβάλοιμε καθόλου την άρελή τους διάλεκτο.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΗ ΝΥΣΤΑΖΕΙΝ ΤΙΝΑΣ: Δάφνην δσραίνου και' ού μη ωσάσης.

ΠΕΡΙ ΕΧΘΡΟΥ: Έπαρον δάφνης φύλλον και γράνον τ'ο όνομα του έχθρου σου και' θές το εις τ'ο πόδιμά σου και φορείε τ'ο όποκάτω.

ΠΕΡΙ ΠΟΝΟΥ ΚΑΡΔΙΑΣ: Τριπόρφουκα και γλυκορριζην βράσον και πίνε του ζωμόν ημέρας ν'.

ΕΑΝ ΘΕΛΗΣ ΝΑ ΜΗΔΕΝ ΘΥΜΗΣ: Άς τρώγη ηχιστ τ'ο γουλιν της κράμης, ή αμύγδαλα πικρά πέτε.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΟΤΑΝ ΟΥΡΠΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΤΗΝ ΑΥΤΟΥ: Χάϊρου φύσκαν κασον και τρίφον αυτην και πότισον μετ'ά οίνου.

Όσο για την άποτελεσματικότητα των συνταγών, δεν έγγιγόμεθα καθόλου, διάβολε!...